

ΣΤΗ ΜΑΚΡΙΝΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ο Μιχάλης Πλατύρραχος

Ο νέος ταλαντούχος λυράρης που συντηρεί τη μουσική παράδοση της Κρήτης

Το φετινό πανηγύρι του Αγίου Τίτου στις Κουρούτες Αμαρίου θα έχει μια ξεχωριστή ιδιαιτερότητα. Την οποία συνθέτει η γκάμα των εξαίρετων λυράρηδων που θα παίξουν λύρα και θα τραγουδήσουν

Σημειώνων λοιπόν, ότι στο πανηγύρι του Αγίου Τίτου θα παίξουν οι λυράρηδες Δημήτρης Σκουλάς, ο Γιώργης Φραγκιαδάκης, ο Σπύρος Σηφογιώργης, ο Γιώργης Κουκάκης και ο Μανόλης Μανουράς. Και κοντά στους παραπάνω ο λαμπρός νέος Μιχάλης Πλατύρραχος, γιος του συμπατριώτη μας Οδυσσέα, Πλατύρραχου λαμπρού παράγοντα της κρητικής ομογενείας που ζει στην Αυστραλία. Στον λαμπρό νέο συμπατριώτη έχουν αναφερθεί στο παρελθόν τα «P.N.» με εγκωμιαστικό αφιέρωμα του Κώστα Πετρίδη.

Ενδιαφέρουσα ακόμη η παρακάτω συνέντευξη που παραχώρησε ο λαμπρός νέος συμπατριώτης στη συνεργάτιδα του SBS κα Αναστασία Κασιμάτη, της οποίας τη δημοσίευση κρίνουμε σκόπιμη με την ευκαιρία του ερχομού του στην Κρήτη την άλλη εβδομάδα

◆ Πώς άρχισε η σχέση σου με την κρητική μουσική και πώς θα χαρακτηρίζες τη σχέση αυτή;

«Αρχικά θα ήθελα να σας ευχαριστήσω κ. Κασιμάτη, εσάς και τη διεύθυνση του σταθμού σας, για την ευκαιρία που μου δίνετε να απευθυνθώ στους πολυπληθείς ακροατές της SBS και να προβάλλω στα μέτρα του δυνατού βέβαια, την κρητική μας μουσική.

Η σχέση μου με την κρητική μουσική ξεκίνησε από μικρή ηλικία. Βλέπετε οι γονείς μου στα παιδικά μου χρόνια συμμετείχαν ενεργά στην παροικιακή ζωή της ιδιαίτερης πατρίδας τους, της Κρήτης, από το σπίτι μας περνούσαν όλοι εκείνοι οι ξακουστοί λυράρηδες που περιόδευαν στην Αυστραλία, και φάνταζαν σαν κάτι σπουδαίο στο παιδικό μου μυαλό. Γεννήθηκε λοιπόν έντονα μέσα μου η επιθυμία να τους μοιάσω. Έτσι σε ηλικία 9 χρονών, με σοβαρότητα μεγάλου, όπως λέει τώρα ο πατέρας μου, του ζήτησα μια κρητική λύρα. Δεν μου χάλασε το χατήρι και σε ένα περίπου μήνα μετά, καμάρωνα το πρώτο λυράκι στα χέρια μου. Ήθελα τόσο πολύ να μάθω να τραβώ το δοξάρι στις χορδές της λύρας, που ξόδευα αρκετό από το χρόνο μου για να τα καταφέρω. Έτσι άρχισε η σχέση μου με την κρητική μουσική και πιστεύω ότι αυτή η σχέση αποτελεί σημαντικό σταθμό στη ζωή μου γιατί α. σχολούμαι με κάτι που με ευχαριστεί.

◆ Ποιους θεωρείς δασκάλους σου;

«Είναι αλήθεια ότι εκείνα τα τρυφερά χρόνια των εννέα και δέκα ετών που ξεκινούσα να μπω στα μονοπάτια της κρητικής μουσικής χρειαζόμουν ανθρώπους που να γνωρίζουν το όργανο και να έχουν τη διάθεση και το χρόνο να μου το διδάξουν. Δεν υπήρχαν πολλοί όμως στο Σίδνεϊ. Ελάχιστοι και με περιορισμένες δυνατότητες. Εμένα με δύσαξε στα πρώτα μου βήματα ο συμπάροικος Σοφοκλής Σφακιανάκης, που πραγματικά πίστεψε στις δυνατότητές μου και η βοήθειά του υπήρξε μεγάλη. Μιλάμε για τους τελευταίους μήνες του 1987. Το Μάιο του 1988 ήρθε στην Αυστραλία για περιόδεια ένας μεγάλος λυράρης της Κρήτης ο Σπύρος Σηφογιώργακης μαζί με τον Γιώργο Κουκάκη ένα εξαιρετικό λαουτιέρη αλλά και άν-

θρωπο. Οι άνθρωποι αυτοί που φιλοξενήθηκαν στο σπίτι μας, με έβγαλαν από τα μονοπάτια της κρητικής μας μουσικής και με οδήγησαν στις μεγάλες λεωφόρους.

Αργότερα σε αυτούς προστέθηκαν και άλλοι που πέρασαν για ένα διάστημα από το σπίτι μας. Ο αείμνηστος Κώστας Μουντάκης ο μεγάλος αυτός ογκόλιθος της κρητικής μουσικής, τον Ιανουάριο του 1989 ερχόταν σπίτι μας, ο πατέρας μου έστηνε το βίντεο και βιντεοκοπούσε τις συμβουλές του, που ακόμα και σήμερα με ιδιαίτερη αγάπη και σεβασμό παρακολουθώ. Μέσα στον πρώτο χρόνο από το ξεκίνημά μου, ήμουν σε θέση μόνος μου να μπορώ να ξεσκώσω ένα μουσικό άκουσμα, ακούοντας μια απλή κασέτα. Και το ρεπερτόριο μου σήμερα 10 χρόνια μετά είναι αρκετά πλούσιο».

◆ Ένας μουσικός της γενιάς σου πώς θα πρέπει να πλησιάζει την παράδοση;

«Με σεβασμό σ' αυτή. Είμαι τυχέρος που οι γονείς μου έχουν φροντίσει να μου έχουν μια πλούσια βιβλιοθήκη, βιντεοθήκη και δισκοθήκη κρητικού περιεχομένου, έχω σκύψει με ιδιαίτερο μεράκι επάνω τους, προσπαθώντας να κάνω κτήμα μου τη γηήσια κρητική παράδοση. Γ' αυτό και οι προσπάθειές μου και σαν μουσικού, αλλά και σαν χοροδασκάλου, στρέφονται στην ανόθευτη παράδοση του λαού της Κρήτης, χωρίς ευκαιριακές αλλοιώσεις και παράταιρες προσミξεις. Έτσι νομίζω θα πρέπει να κάνει και ο κάθε μουσικός σήμερα πλησιάζοντας την παράδοση του τόπου μας».

◆ Υπάρχουν διαφορετικοί τρόποι παιξίματος της λύρας. Εσύ ποιον ακολουθείς;

«Τον παραδοσιακό. Έχω την τύχη να καταγομαι από το νομό Ρεθύμνης, μια περιοχή που έχει βγάλει το 80% των Κρητικών μουσικών και τα κρητικά μουσικά ακούσματα στηρίζονται κυρίως σ' αυτούς. Αυτούς έχω σαν πρότυπα και τις μουσικές διαδρομές εκείνων ακολουθώ, αρχίζοντας βέβαια να βάζω και προσωπικά μου στοιχεία χωρίς να ξεφεύγω από τα παραδοσιακά πρότυπα. Υπάρχουν βέβαια και καλλιτέχνες που ακολουθούν νεοτερίστικους τρόπους έκφρασης, και μάλιστα πετυχημένοι, αλλά που κατά τη γνώμη μου δεν υπηρετούν με συνέπεια

«Από εννιά χρονών ένιωσα να κοχλάζει μέσα μου η Κρήτη» λέει ο απόδημος νέος Αμαριώτης που έρχεται από την Αυστραλία να παιξει λύρα στο πανηγύρι του χωριού του πατέρα του

ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ

— Γιαίντα νοχώρησε; — Όλοι σ θάς που σε χω λιγάκι σ κά και τα ασ το συμπάθι καθαρίζουν μα ανθρώποι — Βαριές αν δεν έχει δεν εκφράζεται

— Τι να Κυριακή του κατεβώ στην ναι να μεταρεί να πάρει Αλλά θε μαντίδερο κι — Γιάντα

— Τι να Σαν τον άντα πο από και από λιοί, όθε ντρώσω το πέ ομορφιά, κα

— Μπαλά γκελά στο χ από τον πα δεσπότη μα κουραζόταν — Βλέπε Αναστάση ρο το γκρ κείμενα, σκ τήρια πλαστικής

— Κ' όπως βάρκες πο τη του Δεκα και μια μικρή γεωγραφικόνε μαριώνε μαριώνε γύρω-γύρω υπάρχει μα

— Γιατί όλ χωριό μας το Δεκέμβριο το καλοκαίρι — Δεν

— Άλλα εκεί λίγα βήματα ρίου, που μού, και π τέσσας και π λασσα, κ' που από μ πλεούμενα Αγγιστρίδας και σκουπί δους απο μισοφόρια

— Σιχάθησε σωπό μας

— Και σε χαλάβεις μου ξαναμούλο το ά Κι' έφυη η γυναίκα

